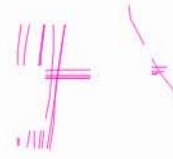

**SAME
OLD SHIT**

JEAN MICHEL BASQUIAT & GRAFFITI

Graffiti je umělecko – sociální hnutí charakteristické anonymními výtvarnými projevy na zdech veřejných budov a dopravních prostředcích. Objevilo se samovolně na východním pobřeží Spojených států v druhé polovině 60. a začátkem 70. let. Někdy se říká, že se poprvé vyskytlo ve Philadelphii (**CORNBREAD a COOL EARL**), ale za místo zrodu je obecně spíše považován New York.

Není to náhodné: pop-kultura a sub-kultura městského světa se zde setkávají v neobyčejné harmonii spolu se zdevastovanými a opuštěnými městskými prostory, průchody a dvory, ovládanými gangy mladých, pro něž ulice byla vlastně domovem. V anonymitě skupin si našli vlastní způsob, jak o sobě vydat zprávu. Stala se jí kódovaná značka, cosi na pomezí nového písma a divoké kresby, v níž se vyjevovaly jakoby zdeformované tvary, které mládež znala z televizních animovaných seriálů.

Iniciátorem zde byl prý anonymní portorikánský přistěhovalec, jenž pracoval jako poslíček. V létě roku 1970 mu sedla na ramena Múza a začal čmárat po nevzhledných newyorských zdech metra nápis **TAKI 183**, označující šifru jeho jména a harlemskou ulici, kde bydlel.

Tajemný nápis prvního krále graffiti spustil řetězovou reakci a řada writers šla v jeho stopách.

Graffiti přitom nebylo jen snahou o upoutání pozornosti, ale i vyjádřením nespokojenosti s konzumním způsobem života ve velkoměstech. Mezi první osobnosti rodícího se výtvarného undergroundu patří **JULIO 204, FRANK 207 a JOE 136**. Neutěšené zdi domů, parků, chodeb metra a zejména stěny podzemních vlaků se začaly zaplňovat výbuchy sprejových barev.

Pravda je, že první američtí writers vzešli ze spodiny společnosti, takže nepřekvapí, že to byli převážně portorikánští přistěhovalci a černoši. Počátky amerického graffiti navíc souvisejí s válkou pouličních gangů v čtvrtích, jako je Bronx, Harlem či Brooklyn.

Graffiti tak hned od svého zrodu sloužilo nejen coby individuální projev frustrovaných jedinců, ale i vyznačování teritorií jednotlivých gangů a komunit (mezi nejznámější *crews* (skupiny writers) patřily **POG, 3yb, BYB TC, TOP**).

Hned ze začátku se začal profilovat systém tagů, neboli rychlých podpisů sprejem či fixem, u nichž záleželo především na originálním stylu. Do historie graffiti se zapsal zejména **STAY HIGH 143** s kouřícím jointem v písmenku H a postavičkou z televizního seriálu The Saint.

Druhou fází ve vývoji graffiti představovala ona známá tlustá písmena, umožňující nejen lepší využití tvarů, šrafování či barev, ale i prolínání s různými grafickými prvky v podobě hvězdiček či komiksových postav a bublin. Writers, jako např. **FLINT 707** či **PISTOL**, začali vytvářet třidimenzionální písmena a dodali tak výrazu novou dimenzi, která se stala standardem pro další generaci. Vlastní design nebyl nijak omezen a brzy se objevila řada skutečných mistrů graffiti (**HONDO 1, SNAKE 131, LEE, PHASE 2, PRO – SOUL, LIL, HAWK, BARBARA, CAY 161** a další).

Jeden z prvních, kdo si nového sociálně-uměleckého fenoménu všimli, nebyli výtvarní kritici, ale představitelé tzv. nového žurnalismu. Tom Wolfe se mu věnoval ve svých esejistických knihách a Norman Mailer už v první polovině 70. let v knize *The Faith of Graffiti* (Víra graffiti, 1975) napsal, že tento jev není nic jiného než „kmenovou vzpourou proti zlu industriální civilizace“. Sociolog Hugo Martinez pak založil sdružení United Graffiti Artists (UGA), které začalo prezentovat graffiti v galeriích. Ve známost vešla především kultovní The Razor Gallery (**PHASE 2, MICO, COCO 144, PISTOL, FLINT 707, BAME, SNAKE,...**).

V obecnějším měřítku je však druhá polovina 70. let vyplněna teritoriálními boji mezi jednotlivými crews. Graffiti už není zdaleka jen součástí jen newyorského undergroundu, ale takřka všech velkoměst Spojených států a Kanady.

V sedmdesátých letech hledaly newyorské galerie nový obsah pojmu současného umění. S galerijním boomem na Lower East Side na Manhattanu se spojovala snaha hledat marginální, odsouvané, „outsiderské“, „neprofesionální“ tendence. V East Village se objevily „alternativní prostory“ s názvy jako Fun, Civilian Warfare, PPOW, Gracie Mansion, International with Monument. Zde se začalo vystavovat funky-retro, inspirované pouličními graffiti a animovanými filmy.

Část oficiální výtvarné kritiky vzala na vědomí graffiti na konci 70. let. Jako umění však bylo přijato až po „Times Square Show“, kterou v červnu 1980 zorganizovali Colab a Fashion Moda – dvě galerie z

Jižního Bronxu, založené Stefanem Einsem a Joe Lewisem – jako výstavu pouličního umění.

Jinou – pro graffiti-art velice významnou – akcí byla výstava v New Yorku (New Wave, 1981), která situaci zkonsolidovala. Fashion Moda pak otevřela graffiti-boutique na „Documentě“ 1982, kde nabízela různá trička, placky, plakáty atp. Některým z writers se tak na vlně zájmu podařilo opustit chudé čtvrtě a dostat s do víru velkého umění, např. **DONDI, LEE, ZEPHYR, LADY PINK, DAZE či FUTURA 2000.**

V roce 1983 se někteří autoři graffiti představili v prestižních galeriích jako Sidney Janis v New Yorku, v Evropě pak v rotterdamském Boijmans Van Beuningen Muzeu. V roce 1989 bylo v New Yorku dokonce otevřeno Museum American Graffiti.

Tim Rollins (1955) se stal jedním z nejpříznačnějších představitelů hnutí. Spolupracoval s mladými tvůrci z Bronxu, které pojmenoval Kids of Survival. Umění chápal jako možnost získání respektu u většinové společnosti, která problémy mladých obyvatel urbánních kolosů - negramotnost, nezaměstnanost, kriminalita, drogy - nechce znát nebo jsou jí lhostejné. Rollins ovšem odhalil vypočítavost galeristů, když uvedl, že tak rychle, jak o graffiti-tvůrce projevili zájem, je záhy opět zavrhli. Z graffiti se stalo spíše něco, co obtěžuje, co nenechává v klidu. Po prvotním zájmu se přestalo graffiti bezprostředně institucionalizovat prostřednictvím galerií či muzeí. Po vystřízlivění a zjištění, že to, co jedni považují za výraz svobody, je druhé znásilněním prostředí, ve kterém žijí, se graffiti, máme-li na mysli jeho tuctové a masové rozšíření všude po světě, stalo problémem jako otázka vandalismu a výraz tupé agrese z davu.

Bud' jak bud', v 80. letech zůstalo devadesát devět procent writers nadále na ulicích či ve slumech a jistě není nutné zdůrazňovat, že se graffiti úzce propojilo i s jinými druhy umění, především hudebními a

tanečními styly jako rap nebo breakdance. Z jejich koexistence se nakonec vytvořila celá hip-hopová kultura, která dodnes ovlivňuje jak umění, tak i životní styl (viz. skateboarding, street style apod.).

Newyorský undergroundový výraz rychle zakořenil také v evropských metropolích, zejména pak v západním Berlíně, kde vedle vlaků metra poskytovala unikátní prostor i proslulá berlínská zeď. Graffiti se v Německu nakonec tak rozrostlo, že tam dnes dokonce působí specializovaná anti-graffiti jednotka nazvaná Vandal Squad. Velmi silné články v kontextu evropského graffiti představují také Itálie, Velká Británie a Holandsko.

Na přelomu 80. a 90. let se objevily první graffiti i v České republice, konkrétně v Praze, byly však realizovány především writery z Německa.

Později se začaly profilovat i jednotlivé domácí crews charakteristické svým vlastním stylem, např. **SCI-FI, TCP, ABX, WHS, 7SY**. Od té doby se tato subkultura silně rozšířila a graffiti je možné u nás spatřit ve větších městech prakticky na každém kroku.

Nutno podotknout, že názor většinové populace na tento druh kontroverzního „výtvarného“ výrazového prostředí kolísá od lhostejnosti k čisté negaci...

101
↑

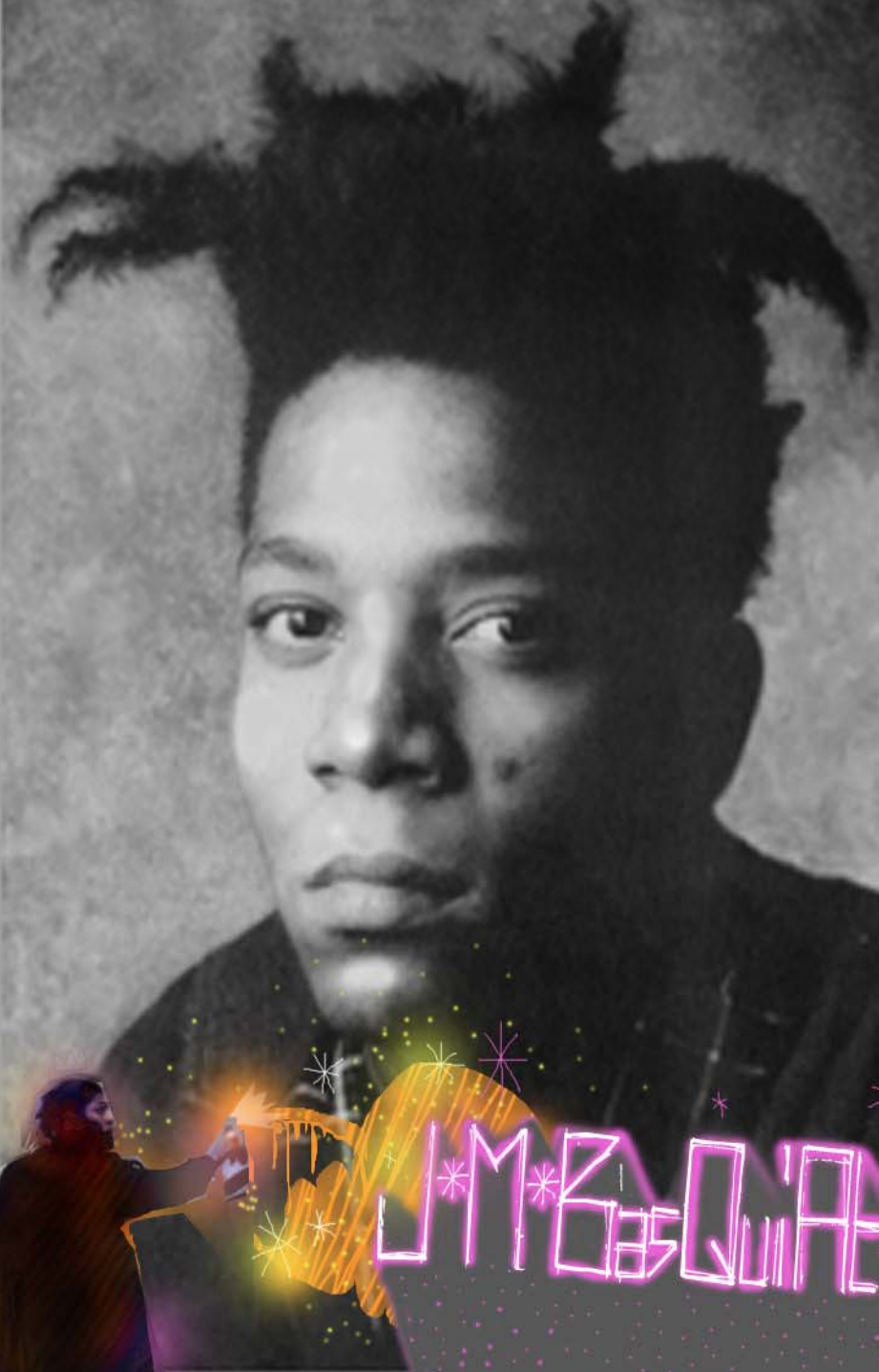
JIM BASKIAT

UM BASTANTE

JIM BASQUIA

BASQUIAT, Jean-Michel
1960 (Brooklyn NY) – 1988 New York
Tvůrce graffiti. Syn účetního z Haiti
a portorikánské matky. Po těžkém dětství
začíná v 17 letech společně s A. Diazem
pod krycím jménem Samo kreslit graffiti v
metru a na fasádách domů.

Přijímá příležitostné práce, hraje v hudební skupině na kytaru a syntezátor. Díky účasti na Documentě 7 v Kasselu a na newyorském Whitney Biennale v roce 1983 se stává mediální hvězdou. Pracuje společně s A. Warholem; také vytvářejí společné portréty. Basquiat způsobil, že se graffiti staly obecně přijímaným uměním, aniž by zapíral jejich původ brooklynském ghettu. Vytváří asambláže z odpadu. Malířským podkladem může být právě tak cár papíru jako dveře od ledničky. Umírá na předávkování drogou.

VLASTNÍ SPISY: J.-M.B.:Amateur Bout. New York 1989. –
Warsh, L. (vyd.); J.-M.B. The Notebook. New York 1993

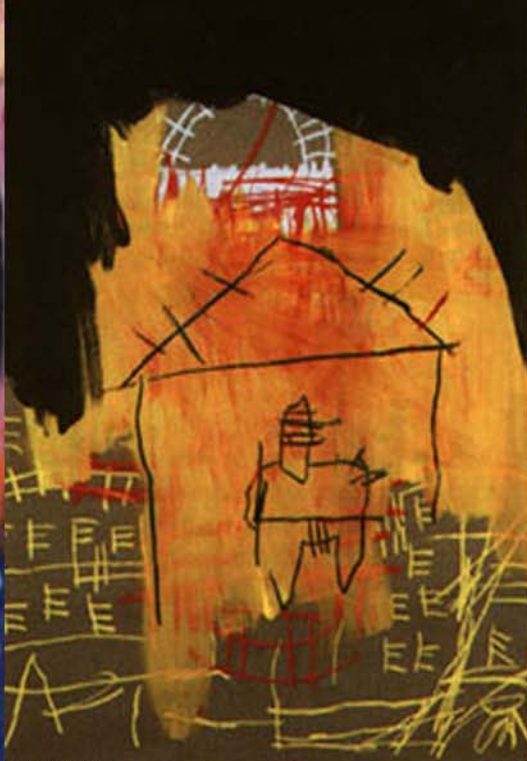

JMBESQUIA+

*

THE STUDIO

THROAT

FORTEZZA

LIVER

SPLEEN

SURVIVE ATTEMPT.

THUMB

THUMB.

LEFT PAW

LEFT PAW

LEFT PAW

247

DILLO

URINE

ICE

SOAP

YEN

SPIRITS.

URINE

GLASS

ALL

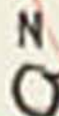
VILLAGE

WAX
WAX
WAX
WAX
WAX
WAX

ICARUS.

ESSO.

dilo

MADISON SQUARE GARDEN
FELT FORUM
7th Avenue Between 21st & 23rd

BOY

**SUNDAY
JULY 11th**
FIRST BOUT 2:00 P.M.

10 ROUNDS — JR. LIGHTWEIGHTS — 10 ROUNDS

**HECTOR YACHO
CAMACHO**

**LOUIE
LOY**

VS.

UNBEATEN — 10-0, 11 KATON
NORTHWEST JR LIGHTWEIGHT CHAMP

John McWilliams

10 ROUNDS — WELTERWEIGHTS

JOSE BARET vs. BASIL BUCHANAN

10 ROUNDS — LIGHT HEAVYWEIGHTS

EUCLIDES VALDEZ vs. ERIC WINBUSH

ALSO FEATURING *****

CARL WILLIAMS

TROY DARRELL

TICKETS ON SALE AT GARDEN BOX OFFICE 683-8000

BESSO
GAMER
BERO
GALIC

TAN
ASBESTOS

CINGAPORE
SHANGHAI
HONG KONG
SINGAPORE

COCOA BUT OIL
PEARL BUTTER
LACQUER
LACQUER
LACQUER

COCAO BUT OIL
PEARL BUTTER
LACQUER
LACQUER
LACQUER

WAX
WAX
WAX

SMOKERINGS
SMOKERINGS
SMOKERINGS

GESSO
GESSO
GESSO

COCONUT OIL
COCONUT OIL
COCONUT OIL
COCONUT OIL

HARD HEAD
HARD HEAD
HARD HEAD
HARD HEAD

MARGERINE
MARGERINE
MARGERINE
MARGERINE

CHINESE

SMOKERINGS

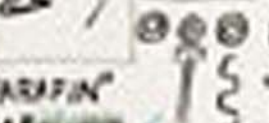
POSTS
POSTS
POSTS

COCONUT OIL
COCONUT OIL
COCONUT OIL
COCONUT OIL

HAX
HAX
HAX
HAX

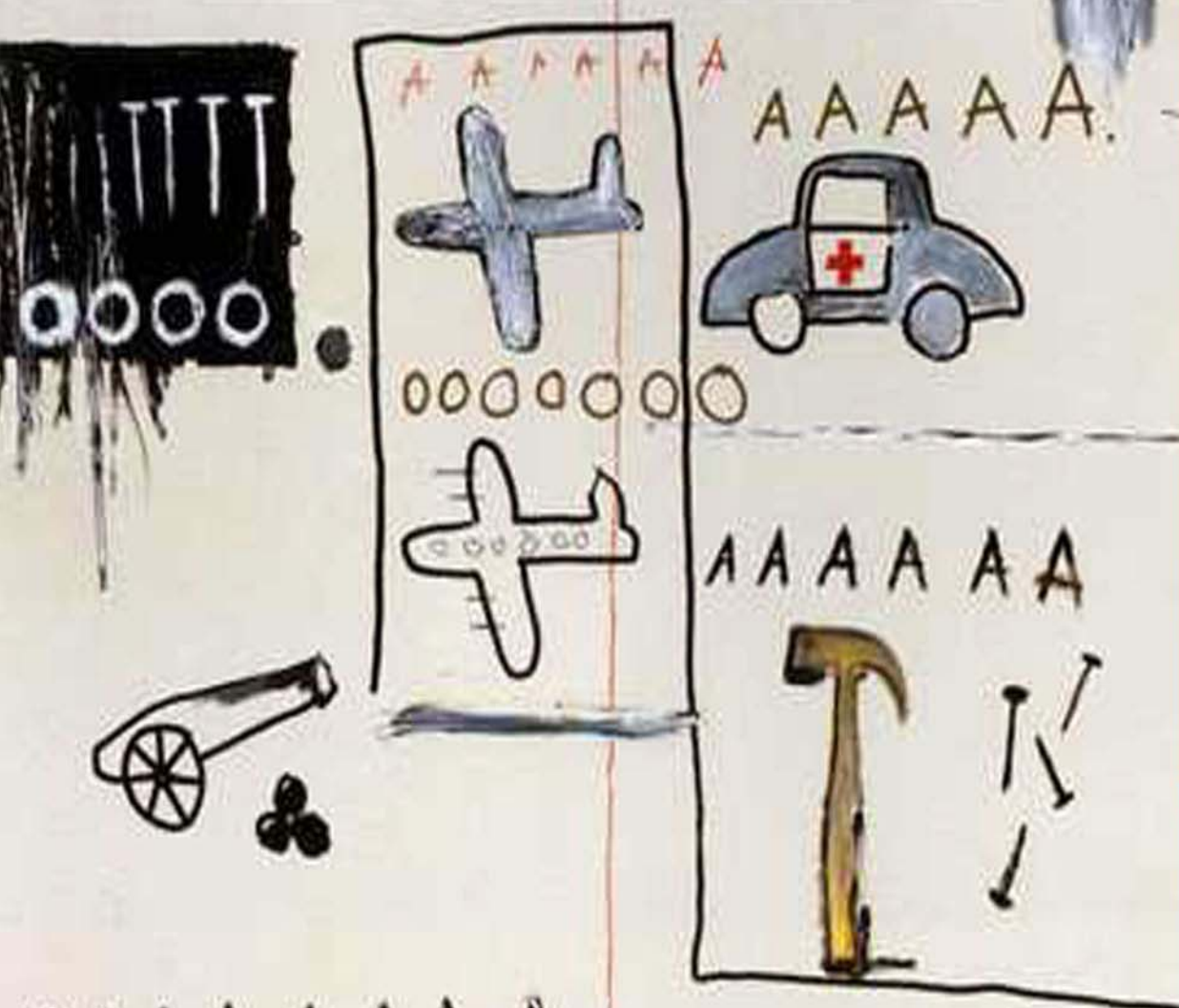
POSTS
POSTS
POSTS

POSTS
POSTS
POSTS

AAAAA AAAA A

dilo

ABORIGINAL GENERATIVE ©

RED AND ORANGE ©

MOVEMENTS
33-98

GLOBAL INDUSTRIAL TM

THE APPLE OF SODOM - SOLA M SODOM
MEDITERRANEAN DRY UPLAND

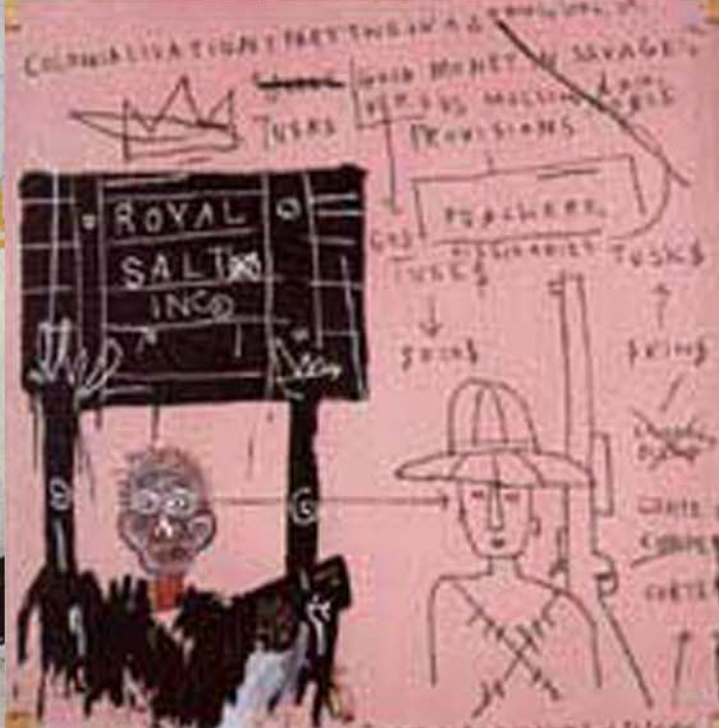
MANIBOZHO -

YELLOW AND GREEN TM

dilo

N GOD/TRICKS

L D
80608
2006